

Reuerendi Patris P. Hieremiæ Drexelii e Societate Iesu Opera omnia

Duobus nunc Voluminibus comprehensa, & libellis ante hac non editis
aucta ; Illvstrata, Indicibvs Moralibus, Locorum S. Scripturæ, Capitalium
Mysteriorum fidei, Rerum, & Concionum quouis anni tempore habendarum
; Congestis Et Compositis Methodo prorsus, alijs Auctoribus inusitata ; Sed
Theologis ...

Indicibvs Illvstratvs Et Avctvs Concionatoriis

Drexel, Jeremias

Antverpiæ, 1643

Sect. II. Christi in cælum ascendentis imagines, & umbræ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77031](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77031)

Pfal. 66. v. 6. commemorans. Ascendit Deus in jubilo, & Dominus in voce tuba. Carrus Dei decem millibus multiplex, millia letantium: Dominus ejus in Sinai in Sancto. Ascendisti in altum, cepisti captivitatem, accepisti dona in hominibus. Isaías non sine admiratione interrogans, Quis est iste, inquit, qui venit de Edom, tinctis vestibus de Bosra, iste formosus in stola sua, gradiens in multitudine fortitudinis sua? Quare rubrum est indumentum tuum, & vestimenta tua sicut calcantium in torculari? Hunc ipsum bello reducem victorem Pfaltes divinus prædicans, Deus meus, inquit, magnificatus es vehementer. Confessionem & decorem induisti, amictus lumine sicut vestimento. Qui ponis nubem ascensum tuum, qui ambulat super pennas ventorum. His vaticiniis Paulus consideratis, Ascendens in altum, inquit, captivam duxit captivitatem, dedit dona hominibus. Quod autem ascendit quid est, nisi quia & descendit primum in inferiores partes terræ: Qui descendit, ipse est & qui ascendit supra omnes calos, ut impleret omnia. Illic enim reverebatur, ubi jam erat, & inde redibat, ubi remanebat: quia cum per humanitatem ascendit in cælum, per divinitatem suam, & terram pariter continebat & calum. Quia igitur, inquit B. Leo, Christi ascensio, nostra est proventus, & quod præcessit gloria capitis, & domini nostri spes volatur & corporis, dignis exultemus gaudiis, & piâ gratiarum actione letemur. Sed hoc probè sciamus: Quod profundius jam descenderimus, hoc deinde altius ascendemus.

Pfal. 103. v. 1. 2. & 3.

Ad Ephes. 4. v. 8. 9. & 10.

Greg. hom. 29. in Evang.

Leo serm. 1. de Ascens. Dom. mibi pag. 203.

§. II. Christi in calum ascendentis imagines & umbra.

Imago Christi in calum ascendentis fuit Samson. Judic. 1. 16. vers. 3.

Cant. 1. 5. vers. 1.

David. 1. Reg. 17. v. 6. & 7.

1. Reg. 16. 17. & 26.

Leo ser. 2. de Ascens. Dom. pag. 206.

Hebraeus Hercules Samson ingressus Gazam urbem, mox Philistæis infidiis cinctus est. At ille, quod Iudicum Annales memorant, Dormivit usque ad medium noctis: & inde consurgens apprehendit ambas portas fores cum postibus suis & serâ, imposuitque humeris suis portavit ad verticem montis, qui respicit Hebron. Dominus Iesus, Samson verissimus, Iudæorum tribulium suorum perfidia in crucem actus, & in tumulo compositus dormivit ultra noctis medium. Denique portas æternitatis complexus in altissimos cæli montes evasit. Hic ille noster Samson leonem ab inferis, seyum nimis, in viâ confecit. Hic nostræ libertatis vindex & assertor, myrrham cum aromatibus messuit moriendo, favum cum melle comedit resurgendo, vinum cum lacte bibit ascendendo.

Postquam Regius Saulis citharedus & armiger David formidinem Hebræi agminis Goliathum deiecit & obruncavit, à Palestinæ Metropoli Hierusalem ceterisque civitatibus, ingenti plausu & gratulatione, non sine symphoniâ & festivis choreis est receptus. Christus devictis hostibus, mundo, morte, diabolo, festivissimis plausibus ab omni cælo salutatus, in civitatem illam manentem, beatissimam, est introductus.

Hic idem David jam unctus rex, cum adversus Amalecitas eruptionem moliretur, quadringentis soldum visis stipatus, ecce illi (quod facti Regum asserunt) discumbebant super faciem universæ terræ comedentes & bibentes, & quasi festum celebrantes diem, pro cunctâ prædâ & spoliis quæ ceperant de terrâ Philistim, & de terrâ Iudæ. Et percussit eos David à vespere usque ad vesperam alterius diei. Venit ergo David in Siceleg, & misit dona de prædâ senioribus Iudæ proximis suis, dicens: Accipite benedictionem de prædâ hostium Domini.

Iam hostes Christi velut re optime gestâ, & amoto grandi adversario triumphabant. Sed ecce dum sibi met applaudunt stultissimè, diemque festum agunt, Christus à funere redivivus è tumulo prodit, novâ suos lætitiâ perfundit, benedictionem & munera dividit, in cælum triumphans redit. Iam reverâ, quod beatus Leo dixit, infirmitas in virtutem, mortalitas in immortalitatem, contumelia transiit in gloriam, quam Domi-

ANUS IESVS in multis manifestisq; documentis, multorum declaravit aspectibus, donec triumphum victoriæ, quem reportarat à mortuis, inferret & calis.

Iacob Isaaci filius Iosepho sibi nato focerum Labanum conveniens, Dimitte me, inquit, ut revertar in patriam, & ad terram meam. Raphael Angelus suo munere in Tobia itinere perfunctus, Tempus est ergo, inquit, ut revertar ad eam, qui me misit. Vos autem benedicite Deum, & narrate omnia mirabilia ejus. Christus non uno sed pluribus filiis inter labores & dolores acquisitis, Et nunc ait, vado ad eum, qui misit me. Exivi à Patre, & veni in mundum; iterum relinquo mundum, & vado ad Patrem.

Hic ille magni consilii Angelus est, hic ille rex gentium, orbis domitor & triumphator, Qui, ut canit Pfaltes, in sole posuit tabernaculum suum; & ipse tanquam sponsus procedens de thalamo suo, exultavit ut gigas, accurrendam viam; à summo calo egresso ejus, & occursum ejus usque ad summum ejus, nec est qui se abscondat a calore ejus. Pfaltes accinit Ecclesia: Omnis pulchritudo Domini exaltata est super sidera, species ejus in nubibus cæli, & nomen ejus in æternum permanet.

Iam sopitis undequaque bellis, jam templo Salomonis perfectis, intrulerunt arcam fœderis Domini in locum suum, in oraculum templi, in sanctum sanctorum subter alas Cherubim. Cruentum profus prælium in monte Gogothâ finitum est. Iam arca Domini, Humanitas Christi destinato loco, cælesti solio recipitur. Iam, inquit B. Leo, natura humilitas in Christo super omnem calum, supra omnes ordines Angelorum, & ultra omnium altitudinem Potestatum ad Dei Patris est proventus confessum.

§. III. Christi in calum ascendentis potestas, per quidem prerogativas, & decora illius explicatur.

CHRISTUS à suis abiturus, Vos autem, inquit, sedete in civitate, quo ad usque induamini virtute ex alto. Et resurgens præcepit eis ab Hierosolymis ne discederent, sed expectarent promissionem Patris. Undecim autè discipuli, quod Mattheus asserit, abierunt in Galileam, in montem ubi constituerat illis Iesus. Et videntes eum adoraverunt, quidam autem rem dubitaverunt. Et accedens Iesus locutus est eis dicens: Data est mihi omnis potestas in calo & in terrâ. Omnis potestas eaque integerrima, non restrictè aut parè præfinita, sed absolutissima & perfectissima, quam naturâ & æternam habuit ut Deus, dono accepit ut homo; quâ quidem potestatis auctoritate ac impenio non in corpora tantum, sed in animos etiam & spiritus dominetur. Huic potestati rectius explicandæ prerogativas Domini IESVS decoraque quindecim divinissima alto pectore consideranda subjungo.

DOMINI IESVS QVINDECIM PRÆROGATIVÆ AC DECORA.

I. Dominus IESVS naturalis Dei filius est, non ex transu, non adoptivus, uti nos. Et verè unigenitus, quem Deus, Paulo teste, constituit heredem universorum, per quem fecit & secula. Cui Pater dixit: Filius meus es tu, ego hodie genui te. Hic est imago Dei invisibilis, primogenitus omnis creaturæ, quoniam in ipso condita sunt universa in calo & in terrâ, visibilia & invisibilia, sive throni, sive dominatus, sive principatus, sive potestates: omnia per ipsum, & in ipso condita sunt: & ipse est ante omnes, & omnia in ipso constant.

II. Mirificè conceptus, natus, adoratus, in Thabore Patris voce, niveâ veste, obumbrante nube, radiante facie, Mose ac Eliâ testibus declaratus: Hic est filius meus dilectus, in quo mihi bene complacuit, ipsum audit. Vixit enim jam morte dixerat Christus: Pater clarifica nomen tuum. Veni ergo vox de celo, dicens: Et clarificavi, & iterum clarificabo. Turba ergo que stabat & audierat, dicebat: Nonne istum esse factum. Alii dicebant: Angelus ei locutus est. Respondit Iesus & dixit: Non propter me hæc vox venit, sed propter vos. Nunc iudicium est mundi: nunc princeps huius mundi est.